

Foto: Zdeněk Ovčáček - Člověk a víra

PRO VŠECHNY, VŠECH A VŠEM

Na samém konci Svatého týdne a na prahu velikonočního Třídní ve čtvrtek ráno bývá v blízkosti katedrál dosti rušno. Scházejí se tam totiž kněží a jáhnové diecézní i řeholní, aby se spolu s biskupy účastnili slavení mše se svěcením olejů. A také aby si připomněli, co prožili kdysi – před několika měsíci, lety či desetiletími.

Dost možná, vážení a milí ministrantiští kolegové, jste u toho přítomni. A je to dobře. Kněží a jáhnové totiž v tento den obnovují sliby, které složili při svém svěcení. A tak jako se sluší a patří, aby je všichni lidé doprovázeli v onen den svěcení, sluší se a patří, aby na to ani dnes nebyli sami.

ÚKOL PRO VŠECHNY

Jáhenské či kněžské svěcení se samozřejmě v první řadě týká těch, kdo je mají přijmout, a toho, kdo je uděluje, tedy biskupa. Ovšem svoje nezanedbatelné poslání má při tom celé společenství církve, a to na úrovni farností i diecézí. I vás, mí milí čtenáři, se to týká! Liturgické knihy o tom hovoří naprosto jednoznačně: je povinností všech věřících diecéze, aby se modlili za ty, kdo mají být vysvěceni, a to zvláště při přímluvách ve mši a v nešporách. Tato modlitba má tedy být jak osobní, soukromá, tak společná, při liturgii. Zkuste se nad tím zamyslet a třeba po poradě s knězem ve své farnosti tu a tam nějakou takovou přímluvu připravit a připojit!

K samotnému udělování svěcení (neboli, jak víme od minula, k ordinaci) má být pozván co největší počet lidí. Také volba místa

a času se má řídit s ohledem na účastníky z řad Božího lidu. Proto v některých případech může být svěcení udělováno nejen v katedrále, ale také v kostele místa, odkud budoucí jáhnové či kněží pocházejí. A je to velice milé, když takto biskup vyjde vstříc těm, které s nově svěcenými kněžími či jáhny spojují obecně lidské vztahy, společně prožívané mládí, dospívání a zrání v povolání.

ŽÁDOST VŠECH

Vlastní svěcení začíná představením jednotlivých kandidátů. Nejsou tedy anonymní jedinci, ale konkrétními lidmi s konkrétními životními příběhy. Poté biskupa o udělení této svátosti žádá místní církev, a to prostřednictvím určeného kněze. Tento kněz se obrací na biskupa např. těmito slovy: „Otče biskupe, církev vás prosí...“ – nikoli tedy já, jedinec, ale společenství církve.

Žádající kněz pak potvrzuje, že způsobilost kandidátů dosvědčilo společenství věřících. Opět tedy vystupuje do popředí společenství církve: je to církev, která jednotlivé kandidáty přivádí; je to církev, která žádá o jejich svěcení; a je to církev, která se za ně zaručuje. Nikdo z nich tedy nepřichází o vlastní újmě a není svěcen výhradně na vlastní žádost.

Biskup přijímá nastávající jáhny kněze do jáhenského, resp. kněžského společenství. Shromážděný Boží lid by s tím měl projevit souhlas. Je to zajímavé – zaznívá zde ozvěna skutečnosti, že v prvních křesťanských státech záleželo svěcení na předcházející volbě či na souhlasu celého Božího lidu.

DAR VŠEM

Po promluvě se biskup budoucích kněží či jáhnů ptá na jejich ochotu plnit všechno,

co s kněžstvím či jáhenstvím souvisí. A hned první z těchto otázek hledá ochotu ke službě církvi, ke službě Božímu lidu. A za pozornost stojí jedna otázka navíc: když jsou na jáhny svěcení ženatí muži, obrací se biskup také na jejich manželky. Církev od nich očekává oporu a pomoc pro jejich manželky, budoucí jáhny. Ona je totiž rodina základní buňkou církve, můžeme ji nazvat „domácí církví“.

Vlastní svátost se uděluje vkládáním rukou a modlitbou. Jakkoli jediným udělovatelem této svátosti je biskup, při kněžské ordinaci kladou na hlavu kandidátů ruce i všichni přítomní kněží. Toto gesto vyjadřuje, že kněží jednají jako jediný kněžský sbor, který s biskupem vytvářejí.

V samotné modlitbě při svěcení kněží je výslovně zmíněn Boží lid coby královské kněžstvo. Kněžství služebné tedy skutečně stojí ve službě kněžství všeobecnému, jehož nositeli jsou všichni pokřtění. Tedy my všichni.

My všichni ovšem také neseme za své kněze zodpovědnost. Máme takové biskupy, kněze a jáhny, jaké si vymodlíme. Velmi dobře to shrnuje prosba, kterou biskup adresuje přítomnému Božímu lidu právě při mši se svěcením olejů, při obnově kněžských slibů:

„A nyní se obracím na vás, kteří jste se tu se svými kněžími shromáždili: Modlete se za své kněze. Prosme Pána, ať naplní své kněze svým Svatým Duchem, ať jim dá všechny potřebné dary, aby věrně konali svou službu a aby všechny, kdo jsou jim svěřeni, vedli bezpečně po cestě spásy. A modlete se i za mě. Prosme Pána: ať je váš biskup věrný svému apoštolskému poslání a ať se mezi vámi opravdu stane obrazem Ježíše Krista, velekněze, dobrého pastýře, učitele a služebníka všech.“

O takové modlitby vás prosí otec Zdeněk Drška

POKRAČOVÁNÍ PŘÍSTĚ